

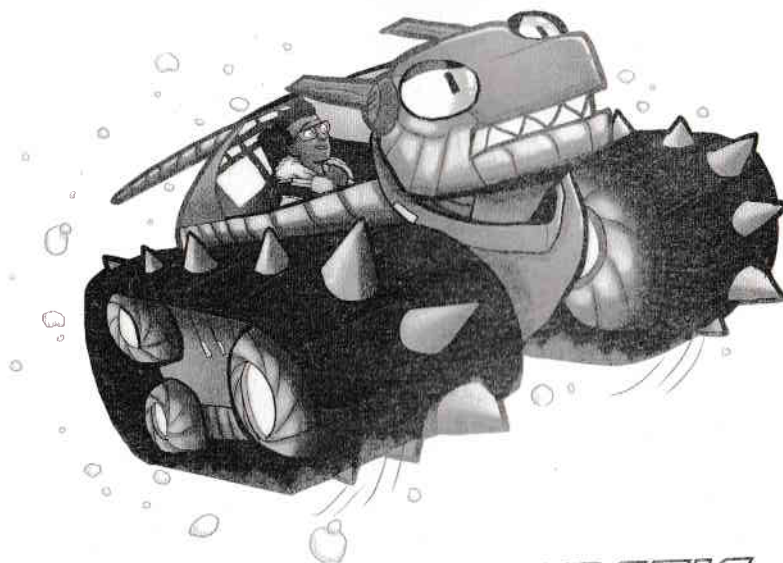
**CITEȘTE TOATE
AVENTURILE
AXEL & BEAST!**

**Evadarea din Grabbem
Atacul Antarctic
Încurcătura tropicală**

Și multe altele ce vor veni în curând!

AXEL & BEAST

ATAFUL ANTARCTIC

ADRIAN C. BOTT Grafică de
ANDY ISAAC

*Traducere de
Mihaela Potoschi*

**PRESTIGE
KIDS**

București - 2019

Original Title: Axel&Beast: Antarctic Attack

Text copyright © 2016 Adrian C. Bott

Illustration copyright © 2016 Andy Isaac

Series design copyright © 2016 Hardie Grant Egmont

First published in Australia by Hardie Grant Egmont

Copyright © 2019 Editura Prestige
pentru ediția în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOTT, ADRIAN C

Axel & Beast : Atacul Antartctic / Adrian C. Bott ; graf. de
Andy Isaac ; trad. de Mihaela Potoschi. - București : Prestige,
2019

ISBN 978-606-9651-04-9

I. Isaac, Andy (graf.)

II. Potoschi, Mihaela (trad.)

087.5

ISBN: 978-606-9651-04-9

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

CAPITOLUL

Nimic nu se compară cu faptul de a avea o **ascunzătoare secretă**. Că este o căsuță într-un copac, o pivniță sau un spațiu privat doar pentru tine, este bine să fie undeva unde te poți dezlănțui, să fii pur și simplu tu.

Ascunzătoarea secretă a lui Axel era foarte neobișnuită. Era o peșteră săpată în pământ, sub casa lui. Existau două posibilități prin care puteai ajunge la vizuina secretă. Fie coborai prin pivniță și treceai prin **gaura mare în**

formă de robot, care fusese făcută în perețe, fie mergeai în curtea din spate și apăsaai un buton pe o telecomandă, ce făcea gazonul să se plieze și sub el puteai vedea peștera.

Majoritatea băieților nu ar fi fost capabili să facă o astfel de ascunzătoare, de fapt niciunul nu avea un robot care își schimba forma ca și prieten. Axel, însă, avea.

Numele robotului era **BEAST**. Era un fugar, care se ascundea în casa lui Axel. Chiar în acest moment juca tenis de masă cu băiatul. Paleta arăta ridicol de mică în pumnul lui uriaș de robot.

BEAST avea o poveste tristă. Îl construise o companie rea, lacomă, care se numea **Grabbem Industries**. El ar fi trebuit să fie o armură supermotorizată, cu care tânărul Gus Grabbem Junior l-ar fi ajutat pe tatăl său să arunce lucrurile în aer; dar când BEAST a rea-

lizat că lucrurile pe care ar fi trebuit să le distrugă erau lucruri pe care el le iubea, cum ar fi plantele, animalele și... ei, bine... majoritatea lucrurilor din natură a decis să fugă.

Acum, Axel și BEAST erau o echipă. Luptau împreună împotriva celor de la Grabbem Industries, dar și împotriva celor care amenințau planeta.

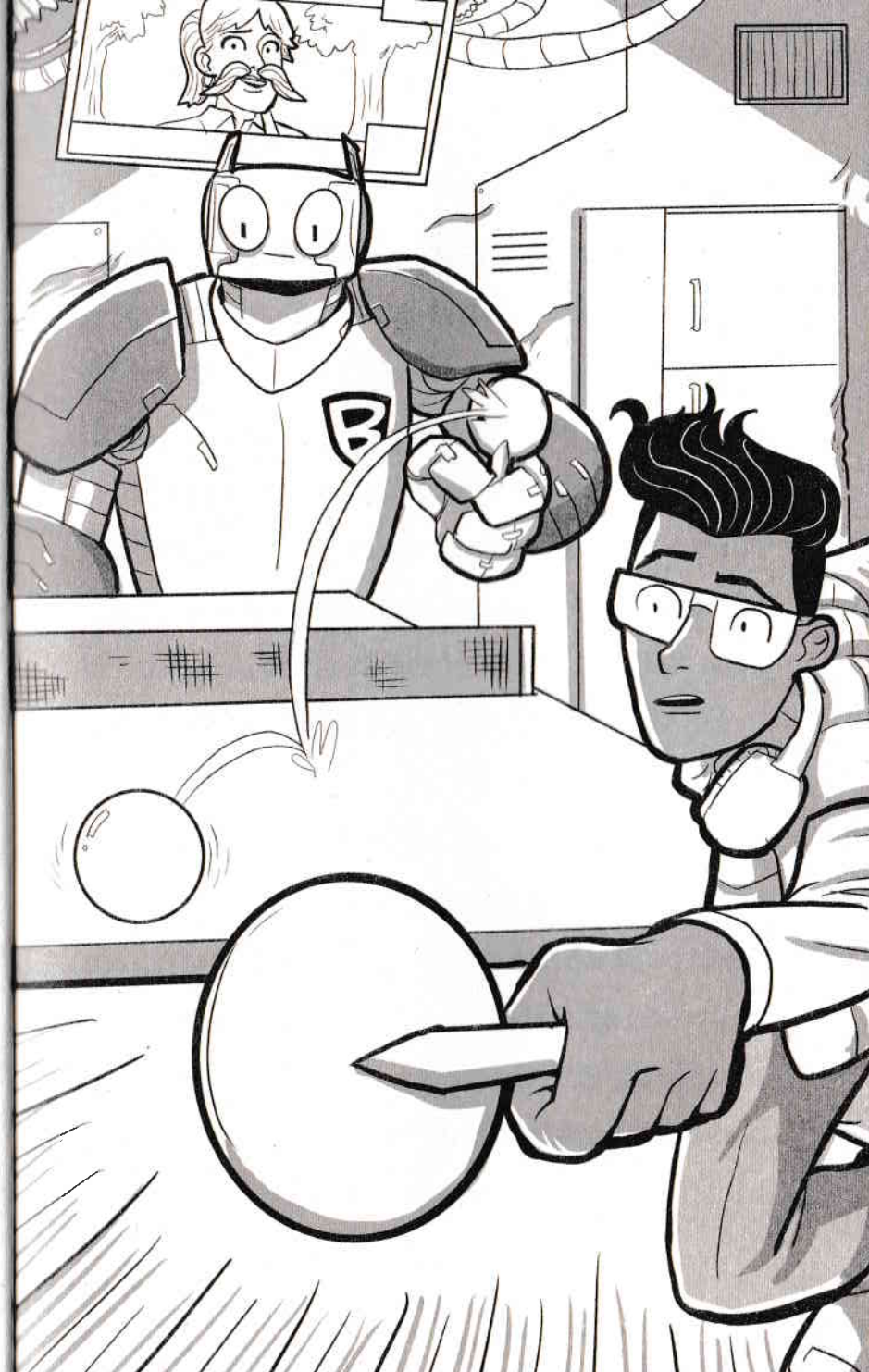
De-a lungul săptămânilor, de când BEAST pătrunsese în viața lui, Axel își decorase ascunzătoarea cu tot felul de **lucruri mișto**. Îl ajuta mult faptul că mama lui, Nedra, era bună prietenă cu Rusty Rosie, care deținea un parc de dezmembrări auto. Asta însemna că putea să obțină tot felul de obiecte, care l-ar fi ajutat la reparații. De asemenea, mai însemna și o companie plăcută pentru Nedra, care era singură, de când tatăl lui Axel dispăruse misterios cu un an în urmă.

Ascunzătoarea avea un frigider, o canapea, un multi-gym (aparat multifuncțional fitness), o bicicletă de exerciții, un calculator, o masă de biliard, o masă de tenis și un tv enorm. Dintr-un anume motiv, tv-ul avea permanent o **mustață** lipită pe mijlocul ecranului, ceea ce însemna că aproape toți cei care apăreau pe ecran aveau și ei mustață.

Axel transpira în timp ce lovea mingea de ping-pong.

Jocul împotriva lui BEAST era ca jocul video cu dificultate, setată la maxim. Reflexele lui de robot erau uimitor de rapide. Dar era o problemă. BEAST părea că nu dorea să **câștige**. Nu profita niciodată de greșelile lui Axel. Așa că de obicei sfârșeau prin a-și arunca mingea de la unul la altul, până când Axel obosea.

„**Arrrrr!**”, a strigat deodată Axel și a lovit mingea cât de tare a putut. Aceasta a trecut de

capul lui BEAST, a ricoșat în peretele peșterii și a dispărut sub frigider.

BEAST a privit-o cum se duce, s-a întors la Axel și a clipit din ochii lui luminoși.

„EȘTI NERVOS“, a zis el.

„Mda“, a răspuns Axel, după care s-a trântit pe canapea. „Nu pe tine, totuși“, a adăugat repede, înainte ca BEAST să înceapă să se agite (lucru pe care-l făcea deseori). „Doar că am obosit să fiu prins aici, fără să am nimic de făcut“.

BEAST și-a înclinat capul. „DAR NE DISTRĂM ÎMPREUNĂ“.

Axel a oftat. „Știu. Dar nu am mai auzit nimic de Agentul Omega *de secole*! Gândește-te cât de mult ne-am putea distra dacă ai avea un set nou de aplicații!“

Aplicațiile îl făceau pe BEAST să se transforme în forme diferite și să aibă puteri noi. Prietenul lor misterios, Agentul Omega, le

promisese câte un set nou de aplicații la fiecare misiune pe care urmau să o aibă împotriva celor de la Grabbem Industries, dar până acum nu avuseseră decât una. Măcar de le-ar fi trimis câteva aplicații pe care să le experimenteze între timp.

Chiar în acel moment a sunat gongul. **CLANG!!** Axel lăsase un gong vechi, de cină, lângă intrarea în pivniță, pentru că nu aveau ușă la care să se bată.

„Intră!“, a strigat el.

A intrat mama lui, Nedra, cu niște doze de băuturi. Le-a pus jos, pe o mulinetă de cablu de lemn, pe care Axel o folosea pe post de măsută.

„E timpul pentru o pauză“, a zis ea.

„Mersi, mamă!“.

În spatele ei venea Rusty Rosie, care privea asunzătoarea din jurul ei și a zâmbit. „Wow. Locul ăsta chiar ți se potrivește, colegule!“.

„Probabil”, a zis el. „Mamă, mă gândeam... nu am mai văzut niciun semn de la Grabbem de secole, așa că m-am gândit că poate BEAST și eu, ei, bine, știi tu...”

„Vrei să te furișezi într-o **călătorie** afară, nu-i așa?”, l-a întrebat Nedra. Ochii ei s-au micșorat. „Axel, am discutat despre asta la nesfârșit. BEAST nu este o jucărie”.

„Dar nu am mai făcut nicio practică cu el!”, a urlat Axel. „Ar fi trebuit să fim o echipă. Și tot ce facem aici e să ne jucăm jocuri, să pierdem vremea aiurea și să așteptăm un telefon care niciodată nu va suna!”

Nedra s-a așezat lângă el. „Știu că este frustrant. Dar Agentul Omega a fost foarte clar: **„Feriți-vă să fiți văzuți”**, a zis el. **„Țineți-vă capetele ascunse!”**. Așa că asta avem de făcut”.

Axel a privit spre calculatorul care era în partea cealaltă a peșterii. „Mi-aș dori să sune.

A trecut atât de mult timp. Dacă l-au prins?”. Agentul Omega era dublu-agent și printre cei din Grabbem Industries.

„Dacă l-au prins ar veni și după noi”, i-a zis Nedra. „Cu atât mai mult trebuie să stai ascuns!”.

Axel și-a luat o băutură carbogazoasă. Și el se simțea la fel ca băutura - ca una care fusese scuturată și era pe cale să explodeze. Și-a deschis-o. Cu un **hisssss**, spuma a erupt din doză și a căzut pe podea. *Minunat*.

„Nu ar putea da măcar câteva ture prin jurul casei?”, a sugerat Rosie.

Nedra și-a îndoit brațele. „Nu se va întâmpla asta”.

Rosie a ridicat din umeri. „Tu ești adultul responsabil. Este decizia ta. Totuși trebuie să-ți spun asta. Nu știu ce să spun despre BEAST, dar tânărul Axel de aici **va înnebuni** dacă nu va ieși afară curând, și asta știu sigur”.